

Kristi himmelfartsdag 2022- Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 47:2-10; ! Mos 5:21-24; Apgj 1:1-11; Mark 16: 14-20; Joh 17: 24-26

"For opp til himmelen. Sitter hos Gud Faders høyre hånd. Skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde." I dag er det Kristi himmelfartsdag. Mange stiller spørsmål rundt denne dagen og ser den nesten som en raritet. Men for oss som tror på Jesus Kristus, er det stor merkedag. Introitussalmen sier det slik: *Gud drog opp mens jubelrop ljomet, Herren kom mens hornene klang. SLM 47,6*

Denne dagen, 40 dager etter oppstandelsen, tar Jesus farvel med sin jordiske tilværelse og går tilbake inn i den himmelske og evige Guds helligdom. Det er nærliggende å trekke parallellen til da Jesus var 40 dager gammel da han ble båret inn i helligdommen i tempelet i Jerusalem. Nå er det den triumferende Kristus som forlater den jordiske tilværelse og stiger inn i himmelen for å innta Lammets trone. Nå forsvinner han for apostlenes øyne, men trer fram for alle englenes og de saliges øyne. Han har utført frelsesplanen, beseiret djevelen, synden og døden og vunnet oss en evig rettferdighet.

Under Jesu himmelferd forandres han ikke slik at hans menneskenatur blir borte. Nei, det er den samme Jesus som er født av Jomfru Maria, korsfestet, død og begravet og som er stått opp av graven. Nå får Jesus den fulle og hele delaktighet i Faderens Herlighet, sitte ved Faderens høyre hånd. Han har alle Faderens fullmakter, men hans hender og føtter bærer fortsatt merker etter naglene de festet han til korset med. Hans panne har fremdeles arr etter torne kronen og såret i hans side er tydelige for alle og enhver. Han kan ikke glemme oss, han har tegnet oss inn i sine hender.

I dagens tekst fra Jesu yppersteprestelige bønn hørte vi flg: *«Far, jeg vil at der jeg er, skal de som du har gitt meg, være hos meg, så de får se min herlighet, som du har gitt meg fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt.»* Jesus vil at de som tror på ham som Faderen har gitt ham, skal få se hans herlighet og være der han er. Han har et sterkt ønske om at vi alle skal komme etter til han der han sitter ved Faderens side. Ordet himmel brukes i bibelen i flere betydninger. *«Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingrer, månen og stjernene som du har satt der,» SLM 8,4* Her er det himmelen som vi ser når været er klart, himmelen er blå når solen skinner eller mørk om natten med et hav av stjerner spredt utover. Men i Bibelen fortelles det også om den usynlige himmelen. Det er der Gud bor, og hans trone står. Den betegnes også som paradiset. Røveren på korset fikk beskjed om at han skulle få være med Kristus i paradiset, inn i Guds himmel.

Jesus har flere ganger undervist disiplene om sin himmelfart: *"Hva så når dere ser Menneskesønnen stige opp dit hvor han var før?" Joh. 6,62, "Ennå en liten stund er jeg hos dere, så går jeg til ham som har sendt meg." Joh. 7,33 og "I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik hadde jeg sagt dere det. For jeg går for å gjøre istand et sted for dere." Joh 14,2* På denne Kristi-himmelfartsdagen var disiplene samlet, og de kunne vitne om at de så han for opp til himmelen. De så også at en sky kom og tok han vekk. Dermed følger den usynlige del av himmelferden. Hvordan denne himmelfarten gikk til, den del som apostlene ikke kunne vitne om, leste vi om i salmen i dag: *"Gud dro opp mens jubelrop ljomet. Herren kom mens hornene klang"* Først en synlig del der Jesu kropp for opp fra Oljeberget til Himmelen, så den usynlige del etter at skyen stengte for apostlenes syn.

I Skriften har vi flere vitnesbyrd i Skriften om at Jesus virkelig er i himmelen:

Stefanus like før han blir steinet roper ut: *"Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd." Apgj 7,56.* Paulus møter Jesus i et syn utenfor Damaskus og Johannes fikk se et syn der ute på Patmos. Han fikk se inn i himmelen og så Lammet som satt på tronen: *"Deretter så jeg et syn: Jeg så en åpen dør inn i himmelen." Åpenb 4,1*

Så det står fast at Jesus virkelig for opp til himmelen.

Hva betyr det så at Jesus for opp til himmelen? *«Han er en utstråling av Guds herlighet og bildet av hans vesen, og han bærer alt ved sitt mektige ord. Da han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.» HEB 1,3*

«En slik øversteprest er det vi har, og han har satt seg på høyre side av Majestetens trone i himmelen. Der gjør han prestatjeneste i helligdommen, i det sanne møtetelt, som ikke er reist av mennesker, men av Herren» HEB 8,1 *ff Prestetjenesten består i å vokte og føde lammene som han sa til Peter. Han går*

i forbønn for oss og våker over oss. Han møter oss og styrker troen gjennom sitt ord og sine sakrament. Selv om Jesus tatt vekk fra sine disipler, så har han ikke forlatt dem. Han ber jo her i prekateksten at vi må få være der sammen med ham.

«Etter at Herren Jesus hadde sagt dette til dem, ble han tatt opp til himmelen og satte seg ved Guds høyre hånd. Men de gikk ut og forkynte overalt, og Herren selv virket med og stadfestet Ordet gjennom de tegn som fulgte.» MRK 16,19f. Herren var med og det hadde han lovet: “Se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.” Han er der ordet forkynnes. Han er i brød og vin under nattverden. Han er til stede her hos oss. Så vil han hente oss hjem i sin tid, slik at vi kan få komme opp til ham og se hans herlighet hvor vi er frie fra synden, verden, djevelen, alle bekymringer, sykdom og nød.

Hva er det som gjør himmelen til en så salig plass å komme til? Adam og Eva sprang Gud i møte når han kom, men etter syndefallet gjemte de seg for Gud. For dem var paradiset ingen herlighet, de følte seg fordømt i Guds nærhet. Men her i prekateksten taler Jesus om de som er gitt til han av Faderen, de er hans eiendom, de vil gjerne være i hans nærhet. Den som kjenner Kristus etter evangeliet, vet at de i han har en nådig Gud. De trenger ikke å frykte han som har ofret alt for å berge dem fra synden og djevelen. Men dette evangelium kjenner ikke verden: *«Rettferdige Far, verden har ikke kjent deg, men jeg har kjent deg, og disse vet nå at du har sendt meg» Joh 17,25.* Verden har derfor ikke det evige livet, og derfor kommer de heller ikke til himmelen.

Teksten lærer oss hvordan vi kommer til himmelen: *“og disse vet nå at du har sendt meg”*

Det er gjennom kunnskapen om Kristus og det han har gjort for oss, da han døde på korset for våre synder og oppstod fra graven den tredje dagen til vår rettferdiggjørelse. Veien til himmelen er dermed åpen for alle. Ingen engler med glødende sverd stenger denne porten lenger. Alle mennesker har sonet for synden gjennom Kristi død, og siden det var synden som hindret oss å komme inn i paradiset, så er nå denne hindring ryddet av veien. *«Altså, likesom én manns fall ble til fordømmelse for alle mennesker, så fører én manns rettferdige gjerning til frifinnelse og liv for alle.» Rom 5,18.* Men selv om syndegjelden er slettet og ikke trenger å anklage oss, så har mennesket fortsatt den gamle og onde natur på plass. Ingen kan tro dette eller vil tro dette av seg selv. Ingen søker Gud for av naturen vil vi vekk fra Gud. Det naturlige for oss er å være Guds fiender. Vi kjenner bare Gud etter loven. Derfor må Gud etter evangeliet, bli åpenbart for oss, vi må bli gjort kjent med det ved Guds nåde.

Derfor sier Kristus her i prekateksten: *«Jeg har kunngjort dem ditt navn og skal gjøre det igjen, for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem, og jeg selv kan være i dem.» JOH 17,26* Det er bare gjennom dette navnet vi kan bli frelst. Det er bare i dette navnet som vi kan få syndenes forlatelse. Det er bare den Hellige Ånd som kan gi oss innsikt og kunnskap om dette navnet. Da må det et under til, en ny fødsel, ett nytt hjerte. Dette navnet har Kristus gjort kjent for oss gjennom evangeliet. Han fortsetter å gjøre det kjent etter sin himmelfart. Det er vi i dag levende vitnesbyrd om. *«Jeg har kunngjort dem ditt navn og skal gjøre det igjen, for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem, og jeg selv kan være i dem.» JOH 17,26*

Så er det slik at for hver time og dag som går, nærmer vi oss det mål Gud har satt oss i himmelen. Til å passe på oss, holde oss oppe, har han gitt oss den Hellige Ånd. En gang kommer vår time da dette skal bli virkelighet. Vi vet ikke timen eller dagen det skjer. Vi vet om de som har gått foran oss. Vi vet at for hver dag som går er vi en dag nærmere. Enten skal vi oppleve at Kristus kommer igjen, slik som han for opp, eller så skal vi få komme hjem før dette skjer. Uansett den dagen da vi går bort herfra, får vi også oppleve himmelferdsfesten. Det er noen som venter oss der oppe. Da skal vi inn i den store skaren som samles for Lammets trone, synges lammets sang, se ham som han er og takke ham. Det blir en evig gudstjeneste i et fellesskap av en folkeskare så stor som ingen kan telle.

Amen